

Innst. 157 S

(2015–2016)

Innstilling til Stortinget fra kommunal- og forvaltningskomiteen

Dokument 8:142 S (2014–2015)

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Truls Wickholm, Åsmund Aukrust, Marit Nybakk, Marianne Aasen, Eirik Sivertsen og Stine Renate Håheim om et identitetsavklaringsprogram for irakere i Norge

Til Stortinget

Sammendrag

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for et tidsavgrenset identitetsavklaringsprogram for irakiske statsborgere som har fått avslag på søknad om norsk statsborgerskap på grunnlag av manglende dokumentert identitet.»

Forslagsstillerne viser til at en gruppe voksne fra Irak i dag er avskåret fra muligheten til å få norsk statsborgerskap på grunn av etablert tvil om deres identitet. De fikk opphold på humanitært grunnlag i 1998, 1999 og 2000. Utlendingsmyndighetene har lagt til grunn at søkerne har identitetstvil. På grunn av identitetstvil får denne gruppen mennesker ikke statsborgerskap og de demokratiske rettigheter som følger med. Identitetstvilen gjelder kun navn og/eller eventuelt fødselsdato.

Det er ulike årsaker til at det har oppstått tvil om identiteten til denne gruppen.

Forslagsstillerne mener at et identitetsavklaringsprogram med en tidsbegrenset adgang for irakiske statsborgere til å få avklart sin identitet vil være en god løsning. Eventuelle kostnader kan dekkes inn ved at det kreves et gebyr av dem som søker. For-

slagsstillerne mener at de som velger å delta i identitetsavklaringsprogrammet, ikke skal måtte begynne å opparbeide botid.

Forslagsstillerne viser til at det er innført strengere krav til dokumentert identitet for oppholdstillatelse på humanitært grunnlag, og at man derfor ikke i fremtiden vil havne i en situasjon hvor mennesker som har fått permanent opphold, ikke kvalifiserer til statsborgerskap på grunn av identitetstvil.

Forslagsstillerne mener at eventuelle straffedømte ikke bør omfattes.

Det vises til dokumentet for nærmere beskrivelse av forslaget.

Komiteens behandling

Komiteen sendte 1. oktober 2015 forslaget til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet ved statsråd Solveig Horne for vurdering. Statsrådens uttalelse i brev av 22. oktober 2015 følger vedlagt. Komiteen avholdt åpen høring i saken 20. oktober 2015. Følgende organisasjoner deltok i høringen: NOAS, Aksjonsgruppe for norsk statsborgerskap og Advokatfirmaet Taha.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Jan Bøhler, Stine Renate Håheim, Stein Erik Lauvås, Helga Pedersen og Eirin Sund, fra Høyre, Bjørn Erik Hollevik, Frank J. Jenssen, Mudassar Kapur og Ingjerd Schou, fra Fremskrittspartiet, Mazyar Keshvari og lederen Helge André Njåstad, fra Kristelig Folkeparti, Geir Sigbjørn Toskedal, fra Senterpartiet, Heidi Greni, fra

Venstre, André N. Skjelstad, og fra Sosialistisk Venstreparti, Karin Andersen, er kjent med at vi har personer i Norge med permanent oppholdstillatelse, men som på grunn av tvil om identitet ikke fyller vilkårene for norsk statsborgerskap. Dette inkluderer en gruppe irakere.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Senterpartiet, viser til at norsk statsborgerskap skal henge høyt, og at kravene som stilles til klarlagt identitet i statsborgerloven, ikke bør senkes.

Flertallet viser til at det gjelder unntaksregler for barn født i Norge og for søkere som var under 17 år ved innvilgelse av sin første oppholdstillatelse etter konkrete kriterier. Flertallet viser til at dagens regelverk på området går langt i ikke å laste barn for foreldrenes forhold.

Komiteen viser til at UDI har vært oppmerksom på utfordringene med transkriberingsfeil ved førstegangsregistrering, og at de fleste i denne gruppen har fått innvilget norsk statsborgerskap de siste tre årene.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Senterpartiet, vil samtidig påpeke at overlagt dokumentforfalskning er et alvorlig problem i asylsaker, og at det å søke asyl på feil grunnlag bidrar til å uthule asylinstituttet som sådan.

Flertallet er kjent med erfaringer fra UDI, som viser at en stor gruppe har opptil fire ulike identiteter i Norge og andre europeiske land. Flertallet viser til at det finnes en rekke mulige grunner til at tidligere asylsøkere ikke oppnår norsk statsborgerskap på grunnlag av usikker identitet. Utlendingsmyndighetene påpeker blant annet ren dokumentforfalskning, dokumenter med motstridende identitetsopplysninger, eller oppgivelse av ulike identiteter i ulike sammenhenger. Flertallet legger til grunn at utlendingsmyndighetene overholder forvaltningslovens krav til forsvarlig saksbehandling.

Flertallet mener det ville vært uheldig å åpne for et generelt amnesti i identitetssaker. At asylsøkere oppgir korrekt identitet, er av avgjørende betydning for effektiviteten i saksbehandlingen og for at myndighetene skal kunne fastslå det reelle beskyttelsesbehovet. Flertallet mener derfor det er viktig å verne om asylinstituttet og reglene i statsborgerskapsloven.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre og Sosialistisk

Venstreparti, viser til at det er en etter hvert relativt stor gruppe voksne og barn, hovedsakelig fra Irak, Afghanistan og Somalia, som i dag er avskåret fra muligheten til å få norsk statsborgerskap. Bakgrunnen er at det er blitt etablert tvil om deres fremlagte identitet. Samtidig har de ikke mulighet til å sannsynliggjøre eller dokumentere sin identitet, da dokumentasjon fra hjemlandet ikke anses å ha tilstrekkelig notoritet hos utlendingsforvaltningen.

Dette flertallet viser til at det under komiteens høring kom frem at flere av irakerne dette gjaldt har vært i kontakt med utlendingsmyndighetene og politiet for å opplyse om at den registrerte identiteten deres ikke er riktig. Disse har fått beskjed om at det er svært vanskelig å få endret registrerte identitetsopplysninger, på grunn av at dokumentene fra Irak har manglende notoritet. Dette flertallet viser til statsrådets svar på spørsmål fra Arbeiderpartiet i brev av 3. november 2015 hvor statsråden bekrefter dette:

«Jeg kan bekrefte at det er problematisk å få endret registrerte identitetsopplysninger. For å få endret identitet må det være sannsynlighetsovervekt for at identiteten som vedkommende oppgir å være rett identitet, faktisk er riktig. Irakiske dokumenter har ikke tilstrekkelig notoritet til å kunne bevise innehaverens korrekte identitet.»

Dette flertallet viser til at gruppen irakere forslaget gjelder har permanent oppholdstillatelse i Norge, og norske utlendingsmyndigheter har lagt til grunn for oppholdstillatelsen at identiteten ikke er sannsynliggjort. Dette flertallet er enig med statsråden som i brev til komiteen av 3. november 2015 skriver at

«... denne situasjonen er uheldig, og som jeg har sagt tidligere, mener jeg at det vil være positivt både for enkeltmenneskene dette gjelder og for samfunnet for øvrig, dersom disse personene kan få sin identitet avklart og kan søke om statsborgerskap. (...) At vi kjenner identiteten til de som oppholder seg i Norge er viktig for en rekke sektorer og tjenester, og samfunnsikkerheten.»

Dette flertallet mener de menneskelige og samfunnsmessige konsekvensene av at mennesker har uavklart identitet er store. Dette flertallet mener det derfor er behov for at norske myndigheter legger til rette for at denne gruppen mennesker, som hovedsakelig er kurdere fra selvstyreområdene i Nord-Irak, kan få verifisert sin identitet. Dette flertallet mener det er påfallende at statsråden gang på gang understreker at det er ønskelig å finne en løsning for denne gruppen mennesker, men at norske myndigheter ikke en gang har vært i direkte kontakt med kurdiske selvstyremyndigheter.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti viser derfor til vedlagte brev sendt til komiteen fra NOAS 17. desember 2015. I brevet fremgår det at representanter fra NOAS nylig har vært på reise i Irak og blant annet har møtt de kurdiske selvstyremyndighetene, deriblant innenriksdepartementet. I brevet bekreftes det at innenriksdepartementet var klare og direkte i sitt svar om at de svært gjerne vil bidra og samarbeide med norske myndigheter om et identitetsavklaringsprogram. Videre står det i brevet:

«Vi besøkte også folkeregister, statsborgerskapskontor og passkontor under vår reise og kan blant annet bekrefte at det i folkeregisteret er bilder av de som har fått utstedt identitetskort av folkeregisteret, selv om bilde ikke er limt i folkeregisterboka så er underlagsmaterialet som inkluderer bilder av alle som får utstedt id-kort lagret.

[...]

Videre er det i statsborgerskapskontoret både bilde og fingeravtrykk lagret av personen som har fått utstedt statsborgerskapsbevis, det samme gjelder passkontoret som også har elektronisk lagret biometriske data på alle som får utstedt pass.»

Disse medlemmer viser til at spørsmålet om identitetsavklaring var et tema under behandlingen av Prop. 50 L (2011–2012). Disse medlemmer viser til Innst. 181 L (2011–2012) hvor det står:

«Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittpartiet, viser til de foreslåtte endringer i statsborgerskapsforskriften som innebærer at flere personer som er født i Norge eller som har kommet til Norge i ung alder, kan bli norske statsborgere. Det å sørge for at barn som hører hjemme i Norge får norsk statsborgerskap er viktig både for barna og for samfunnet de lever i. Flertallet viser til at regjeringen ikke fremmer forslag i forskriften om en tilsvarende ordning for voksne som har kommet til Norge etter fylte 17 år. For denne gruppen er det viktig at regjeringen ser på ordninger for å gjøre det enklere med identitetsavklaring. Avklart identitet vil kunne gi statsborgerskap etter gjeldende regelverk.»

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre og Sosialistisk Venstreparti, viser til Nasjonalt ID-senters (NID) rapport «Identitet: irakere i Norge» fra 2013 som bekrefter at det er mulig å verifisere identiteten til denne gruppen. NID er et ekspertorgan underlagt Politidirektoratet og har spisskompetanse på ekthetsvurderinger av reise- og identitetsdokumenter. Flertallet viser til at NID i den ovennevnte rapporten skriver at:

«Kartlegging av praksisen med Irak-saker i utlendingsforvaltningen viser at det er et behov for å utrede mulighetene for å verifisere utlendingssaker mot irakiske personregistre for å kunne fastslå identitet (...) Gjennom arbeidet har vi fått bekreftet at det er mulig å verifisere identiteten til irakere i Norge mot irakiske registre. Vår hovedanbefaling er derfor at alle irakere med identitetstvil bør verifiseres.»

Flertallet viser til at norske myndigheter har bidratt til å verifisere identiteten til mennesker fra Irak tidligere. I 2001 ble det gjennomført et lignende ID-avklaringsprogram for de såkalte MUF-erne. Dette skjedde gjennom et samarbeid med irakiske og kurdiske selvstyremyndigheter, og viser at det er mulig å verifisere identiteten til mennesker fra Irak og de kurdiske selvstyreområdene.

Flertallet viser til at forslagsstillerne ikke har foreslått et generelt amnesti. Forslaget om et identitetsavklaringsprogram innebærer imidlertid at personer som i dag ikke er registrert på sin korrekte identitet i Norge, av ulike årsaker, kan få registrert sin korrekte identitet i Norge. På den måten kan Norge få en viktig klarhet i hvem disse menneskene er, og enkeltmenneskene det gjelder kan søke om statsborgerskap. Flertallet viser til at forslaget ikke innebærer en automatisk rett til statsborgerskap, men at det blir opp til utlendingsmyndighetene å vurdere dette gjennom ordinær saksbehandling. Flertallet vil likevel understreke enighet med forslagsstillerne som mener at de som velger å delta i et identitetsavklaringsprogram ikke skal måtte begynne å opparbeide ny botid, selv om tidligere identitetsopplysninger er uriktige.

Flertallet viser til at det er innført strengere krav til dokumentert identitet for oppholdstillatelse på humanitært grunnlag i utlendingsforskriften § 8-12, og at man derfor ikke i fremtiden vil havne i en situasjon hvor mennesker som har fått permanent opphold ikke kvalifiserer til statsborgerskap på grunn av identitetstvil. Flertallet mener derfor et identitetsavklaringsprogram for irakere i Norge ikke vil svekke det viktige arbeidet med ID-avklaring i utlendingssaker. Etter flertallets mening vil det i større grad undergrave arbeidet med ID-avklaring at en gruppe mennesker i Norge vil måtte fortsette å bruke uriktige identitetsopplysninger.

På denne bakgrunn fremmer flertallet følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag om et tidsavgrenset identitetsavklaringsprogram for irakiske statsborgere som har fått avslag på søknad om norsk statsborgerskap på grunnlag av manglende dokumentert identitet. Forslaget omfatter de saker hvor UDI ikke har lagt identitet til grunn som dokumentert, men likevel innvilget oppholdstillatelse.»

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet er i utgangspunktet positive til at personene som er omfattet av situasjonen med vanskelig identitetsavklaring, burde få mulighet til å søke statsborgerskap i Norge. Likevel mener disse medlemmer at å verifisere og avklare identiteten til personene i denne gruppen er svært krevende, og at personene dette gjelder har en avklart situasjon med permanent opphold i Norge med alle de rettigheter, plikter og muligheter det medfører.

Disse medlemmer mener det er uklokt å gå inn for forslaget om et identitetsavklaringsprogram. Disse medlemmer mener dette vil binde opp saksbehandlingsskapasitet i UDI, noe som er uheldig med tanke på den asylsituasjonen vi nå står overfor. Videre er disse medlemmer skeptisk til at forslagsstillerne vil garantere for at nye opplysninger om identitet ikke skal få konsekvenser for personene som deltar i identitetsavklaringsprogrammet, selv om det viser seg at personen har løyet for norske myndigheter ved søknad om asyl i Norge. Dette vil etter disse medlemmers syn sende et signal til nyankomne innvandrere om at man kan oppgi uriktig identitet i Norge uten at det får reelle konsekvenser.

Disse medlemmer viser til representantforslaget hvor det står at det for flere personer er transkriberingsfeil som er årsaken til tvil om identitet. Dette blir imidlertid avvist i statsrådets uttalelse til Representantforslag 142 S (2014–2015), da de fleste i gruppen hvor det kun foreligger en transkriberingsfeil, har søkt statsborgerskap på nytt og fått innvilget norsk statsborgerskap de to–tre siste årene.

Disse medlemmer viser til at Irak ble rangert som det åttende mest korrupte landet når det gjelder korrupsjon i offentlig sektor både i 2011 og 2012, og at korrupsjonsnivået i et land spiller inn i vurderingen av notoriteten til offentlige dokumenter. Videre viser disse medlemmer til at det ikke er fotografi i det irakiske registeret som knytter personen til dokumentet. En verifisering kan vise at det er samsvar mellom oppgitte opplysninger og det irakiske registeret, men ikke om det er rett person som har dokumentet. Slik disse medlemmer ser det, så må nødvendigvis notoriteten til irakiske dokumenter endres, politisk overstyres, for at personene i

denne gruppen skal kunne få verifisert sine opplysninger, noe disse medlemmer vil fraråde.

Komiteens medlem fra Senterpartiet ser det som viktig at en ikke svekker bestemmelsene om at asylsøkere skal dokumentere sin identitet ved søknad om oppholdstillatelse i Norge. Etablering av et identitetsavklaringsprogram for irakiske statsborgere som mangler dokumentert identitet, kan skape inntrykk av at någjeldende bestemmelser kan fravikes. Det vises i representantforslaget til at det er sammensatte begrunnelser for at de irakiske flyktingene som omfattes av saken, ikke bidro til identitetsavklaring da de søkte beskyttelse i Norge. Dette medlem mener etablering av et identitetsavklaringsprogram må skille mellom irakere som oppga feil identitet på grunn av fare for liv og helse og de av flyktingene som ikke var direkte forfulgt, men oppga feil identitet for å oppnå opphold i Norge.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

I

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag om et tidsavgrenset identitetsavklaringsprogram for irakiske statsborgere som har fått avslag på søknad om norsk statsborgerskap på grunnlag av manglende dokumentert identitet. Forslaget omfatter de saker hvor UDI ikke har lagt identitet til grunn som dokumentert, men likevel innvilget oppholdstillatelse.

II

Dokument 8:142 S (2014–2015) – representantforslag fra stortingsrepresentantene Truls Wickholm, Åsmund Aukrust, Marit Nybakk, Marianne Aasen, Eirik Sivertsen og Stine Renate Håheim om et identitetsavklaringsprogram for irakere i Norge – vedlegges protokollen.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 9. februar 2016

Helge André Njåstad

leder

Mazyar Keshvari

ordfører

Vedlegg**Brev fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet v/statsråden til kommunal- og forvaltningskomiteen, datert 22. oktober 2015****Representantforslag 142 S (2014–2015)**

Jeg viser til brev av 1. oktober 2015 hvor Kommunal og forvaltningskomiteen ber om min vurdering av representantforslag 142 S (2014–2015) fra stortingsrepresentantene Truls Wickholm, Åsmund Aukrust, Marit Nybakk, Marianne Aasen, Eirik Sivertsen og Stine Renate Håheim om et identitetsavklaringsprogram for irakere i Norge.

Deler av problemstillingen som tas opp i representantforslaget hører inn under Justis- og beredskapsdepartementets ansvarsområde. Mitt svar er derfor koordinert med Justis- og beredskapsdepartementet.

Jeg er klar over at vi har personer i Norge, herunder en gruppe irakere, som har permanent oppholdstillatelse, men som på grunn av tvil om identitet ikke oppfyller vilkårene for norsk statsborgerskap. Jeg har gjennom et svar til stortingsrepresentant Geir S. Toskedal (KrF) av 5. juni 2014 tidligere uttalt meg til Stortinget om denne problemstillingen. Min vurdering er at norsk statsborgerskap skal henge høyt og jeg ønsker ikke å senke kravene som stilles til klarlagt identitet i statsborgerloven.

Når det gjelder personer som er født i Norge eller som har kommet til Norge i ung alder gjør jeg oppmerksom på at det er egne regler for identitetsfastsettelse for disse. Reglene fremgår av statsborgerforskriften § 1-3 og fastsetter at for søkere som er født i Norge og har fått sin identitet registrert i folkeregisteret skal identiteten anses som klarlagt uten at det stilles krav om å legge frem pass og uten at det stilles krav til alminnelig sannsynlighetsovervekt for at de oppgitte identitetsopplysningene er riktige. Identiteten kan også anses for klarlagt uten at det legges frem pass og uten at det stilles krav til alminnelig sannsynlighetsovervekt for søkere som kom til Norge som mindreårige og har minst én forelder med klarlagt identitet. Selv om det ikke er alminnelig sannsynlighetsovervekt for at det oppgitte opplysninger er riktige kan identiteten også under visse vilkår anses klarlagt for personer som var under 14 år ved innvilgelse av sin første oppholdstillatelse og som har hatt opphold i Norge med oppholdstillatelse i fem år. Det samme gjelder søkere som var over 14 og under 17 år ved innvilgelse av sin første oppholdstillatelse og som har hatt opphold i Norge med oppholdstillatelse i 10 år.

Årsaken til at det er innført egne regler om identitetsvurdering for barn i saker om statsborgerskap er at barn ikke skal lastes for foreldrenes identitetstvil.

Statsborgerforskriften § 1-3 innebærer en egen identitetsvurdering for barn og gjør at deres identitet kan anses klarlagt selv om det alminnelige krav til sannsynlighet ikke er oppfylt. Dermed kan det innvilges statsborgerskap til barn selv om det hefter tvil om foreldrenes identitet.

Gruppen irakere som representantforslaget omhandler er sammensatt både når det gjelder fakta i sakene og hvilke problemstillinger som er aktuelle.

Av forslaget fremgår det at:

Flere har vært registrert i andre land på vei til Norge, hvor navnet er oversatt annerledes enn i Norge. Slike transkriberingsfeil er årsaken til at det er blitt stadfestet tvil om identitet, og her vil man også i praksis være nektet statsborgerskap på livstid.

Til dette vil jeg bemerke at de fleste i denne gruppen som har søkt statsborgerskap på nytt og hvor det kun foreligger en transkriberingsfeil, har fått innvilget norsk statsborgerskap de to – tre siste årene. Årsaken til at disse er blitt innvilget statsborgerskap er at Utlendingsdirektoratet (UDI) har fått større kunnskap om hvordan andre land registrerer navn og fødselsdato, ulikheten har ikke vært særlig store, og UDI har i flere av disse sakene fått utført ekthetsundersøkelse, hvor dokumentene i tillegg er funnet ekte. På en annen side har det også vist seg at noen i denne gruppen har falske irakiske dokumenter, noe som er alvorlig i seg selv, og som medfører avslag på søknad om statsborgerskap.

De utfordrende sakene er der det foreligger identitetstvil utover det som bare er transkriberingsfeil. UDI opplyser at det er en stor gruppe som har både to, tre og fire helt ulike identiteter i Norge og andre europeiske land. Mange har også oppgitt ulike fødesteder i Irak. Noen av disse har lagt frem irakiske identitetsdokumenter på ulike identiteter i ulike sammenhenger. Noen av dokumentene har også blitt undersøkt og funnet falske. Enkelte har også lagt frem forskjellige irakiske dokumenter med kombinasjoner av de ulike identitetene. Dette viser at irakiske identitetsdokumenter ikke er egnet til å bevise innehaverens korrekte identitet.

At irakiske dokumenter har lav notoritet fremgår også av rapporten *Identitet: Irakere i Norge som ble gitt ut i mai 2013* av Nasjonal ID-senter. I rapporten fremgår det blant annet at:

«Korrupsjonsnivået i et land er en faktor som spiller inn i vurderingen av notoriteten til offentlige

dokumenter. Irak ble rangert som det åttende mest korrupte landet når det gjelder korrupsjon i offentlig sektor både i 2011 og 2012. Dette tilsier at man kan støte på irakiske dokumenter som er ekte, i den forstand at de er teknisk feilfrie, men som er utstedt på urettmessig grunnlag og inneholder uriktige identitetsopplysninger. Det er kjent at standarder og rutiner for kontroll med utstedelse er dårlig, noe som gjør utstedelse av offentlige dokumenter sårbare for korrupsjon».

Det fremgår av den ovenfor nevnte rapporten at Nasjonalt ID-senter mener at det er mulig å verifisere saker i Irak. UDI opplyser imidlertid at verifisering i praksis er krevende. I følge direktoratet er deres erfaring at det er begrenset kapasitet hos irakiske myndigheter til å gjennomføre verifiseringer. Direktoratet vurderer det derfor slik at selv om det settes inn mer ressurser til dette fra norsk side vil det trolig bli et kapasitetsproblem hos irakiske myndigheter. Videre er UDI usikre på kvaliteten på verifiseringene som gjøres av irakiske myndigheter. En verifisering vil kun vise at det er samsvar mellom personalia i det fremlagte ID-dokumentet og registeret, men ikke om det er rett person som er innehaver av dokumentet. Det må her særlig ses hen til omfanget av korrupsjon i Irak, som nevnt over. UDI mener for øvrig at verifiseringsmetoden som er aktuell i disse sakene først og fremst vil avklare identiteten der det er snakk om mindre omfattende tvil om søkers identitet.

Jeg ser det derfor ikke som realistisk å per i dag sette i gang et program som representantene skisserer som vil innebære verifiseringer i et større antall saker.

En forutsetning for verifisering er for øvrig at det er gitt riktige opplysninger om identitet. Personer som har gitt feilaktige opplysninger om sin identitet til norske myndigheter må derfor endre sin forklaring om sin identitet for at verifisering skal være mulig.

Der hvor det i forbindelse med behandling av en søknad om statsborgerskap fremkommer at vedkommende tidligere har gitt uriktige opplysninger om sin egen identitet, vil utlendingsmyndighetene rutinemessig gjøre en vurdering av om dette gir grunnlag for å trekke tilbake en eventuell oppholdstillatelse gitt etter utlendingsloven. Dette vil være individuelle vurderinger i de konkrete sakene, hvor det bl.a. legges vekt på omstendighetene rundt opplysningene, botid i Norge og hvor barnets beste skal være et grunnleggende hensyn.

Slik jeg forstår representantforslaget foreslås det at utlendingsmyndighetene skal gi en garanti for at deltagelse i et eventuelt tidsavgrenset identitetsavklaringsprogram, og fremleggelse av nye opplysninger om identitet i den forbindelse, ikke skal få konsekvenser for de aktuelle personenes oppholdstillatelse.

Det ville være svært uheldig dersom utlendingsmyndighetene skulle beslutte et generelt amnesti for tilfeller hvor det bevisst er gitt feil identitetsopplysninger. Et slikt amnesti ville undergrave respekten for arbeidet med ID-avklaringer, som er helt sentralt for utlendingsmyndighetene. Det ville også kunne undergrave tilliten til innvandringspolitikken. For utlendingsmyndighetene er det derfor svært viktig å fastholde at det alltid skal foretas individuelle vurderinger i saker hvor det fremkommer opplysninger om at noen har opphold seg i landet med uriktig identitet.

Avslutningsvis vil jeg understreke at jeg er enig i at det vil være positivt både for enkeltmenneskene det gjelder, og for samfunnet, å avklare disse personens identitet slik at de kan søke om norsk statsborgerskap. Verifisering av ID-dokumenter i Irak er imidlertid per i dag så utfordrende at jeg ikke ser det som hensiktsmessig å igangsette et program som skissert i representatforslaget.

